

A LAP ELŐFIZETÉSI ÁRA

Egy évre	6 frt. — kr.
Fél évre	3 „ — „
Negyed évre	1 „ 50 „
Egyes száma	6 „
Külföldre egy évre	8 „ — „

Ezen lap megjelenik
hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD

Közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap,
a csikmegyei gazdasági egyesület hivatalos közlönye.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak térfogatáért
4 kr, s minden egyszeri közlés
után 30 kr bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyílttér“ rovatban
közlendő cikkek soronként
10 kr díjért közöltetnek.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYTT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

CSIK-SZEREDÁN:

Györgyjakab Márton nyomdabérlőnél.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyílttéri cikkek, stb. a kiadóhivatalokban fogadtatnak el.

Gazdaközönségünkhez.

I.

Társadalmunkkal, a társadalom bal-fogásai, hanyatlása vagy emelkedésével foglalkoznak az országház, a fővárosi és vidéki lapok, a vidéki összejeveletek és gyűlések. A fővárosban hadd bírál-gassák a társadalmi osztályokat s azok életének nyilvánulásait, tarthatóságát vagy haldoklását; mi pedig vidékiek igyekezzünk azon, hogy célirányosan éljünk; gondoskodjunk arról, hogy időnk kellemesen haladjon; törekedjünk arra, hogy ezen kellemesség mellett tanuljunk magunk s másnak is tanulni alkalmat adjunk.

Kellemesen mulatni pedig csak a jól elvégzett kötelesség után lehet; csak az adja meg azt a nyugodtságot, a mely mellett talán a kellemetlen dolgot is a fényoldaláról láthatjuk; míg ellenben a kötelesség teljesítése nélkül mindig rá-gódik valami a szíven, mely nem engedi nyugodtan élvezni a mulatság óráit.

Mint halálhőrgés, hallatszik gazdáink és kisiparosaink és különösen kisbirtokosaink panasza, hogy: „pusztulunk, veszünk“, és ónsulylyal nehezedik ránk azon tudat, hogy ezen pusztulás, vesztés nem a nagy Isten ostromsapása csupán, hanem a jajgató nép könnyelmű gond-talan életének következménye; s ha kötvé nem volna nyelvünk, kimondhat-nók, hogy e nép, mely minden előre-látás nélkül, józan esztét mulatságba te-metve, jó kedvvel rohant a pusztulás felé

s ekkor is nem önmagában, de más em-bertársaiban, vagy Istenében, vagy a kormányban keresi a hibát, e népnek mondhatnók: jajgass s eredj a megérdemelt megsemmisülés-be, úgy arattál, mint vetettél; ezt kellene mondanunk, ha nyelvünket lekötve nem tartaná a keserű, a bor-zasztó tudat, hogy ezen elpusztuló nép zöme a magyarnak, s ha ez elbukik, ha ez megsemmisül, mi is oda bukhatunk, honnan mint Lengyelország ébredhetünk fel. Szívet rázó fájdalmat kellene érez-nünk, midőn halljuk, hogy egy módo-sabb birtokosunk ismét elesett; hisz ép oly jelentőségű ez, mint midőn harcz alatt olvassuk: „ma sok tiszt esett el“, hányan vannak itt s hányan ép úgy ott az eleső mellett. Nem mentést kíván-na ezen elbukó, de a leghevesebb átkot, s ha olyan sokan volnánk, talán meg le-hetne tenni, hanem így nincs más, mint kívánni, ismét csak ohajtani, hogy éb-redjen a nép hosszú, mély álmából, éb-redjen a tespedésből tanulja meg, hogy lételemének biztosítása a munka, — tanulja meg becsülni kötelességeit a haza, csa-ládja és végre önmaga iránt. Tanulja meg, hogy nem lehet oly mélyre bukni még erkölcsileg sem, honnan — a sok kezébe szolgáltatott javulhatási alkalom mellett — kiemelkedni ne lehetne, s tudja meg azt, hogy legkisebb bukás az anyagi bukás; mert „qui perdidit nume-rum, incipiat iterum“ és a történelemből megértheti azt is, hogy anyagilag nem egyszer volt már nemesak a nemzet egy

része, hanem az egész nemzet a romlás előtt s mégis mindig fölemelkedik.

Csak korán értjük meg a kor intő szavát, mely dobpergés és „kiad többet“ mellett adja tudunkra, hogy orvos és pap nélkül is lehet meghalni és énekszó nélkül is lehet eltemettetni. Nem tudjuk elhinni, nem tudjuk elgondolni azt, hogy gazdaközönségünk kellő munka, helyes életrend és a takarónál tovább nem nyújtózkodás mellett önmagának leg-alább a létfenntartást biztosítani ne tud-hatná. És gazdaközönségünk élvezheti a szabad lég jótékony hatását, élvezheti a szabad mozgás test- és lélekre ható elő-nyeit... Hohó! de itt visszatromfolnak, hisz minden cigány a maga lovát di-eséri s a maga baját érzi; de hát hogyné, mikor egy tárgyalás alkalmával a járás-bírósi épületben alkalmam volt egy gazdaember azon kifakadását hallani: „Hisz ezeket az urakat mi fizetjük, mi turjuk a földet keservesen s kaparjuk az emmivalót s aztán adó alakban beszedik tőlünk, hogy ezeket fizessék!“ Szegény ember! ha tudná, midőn eljön (s pedig hamar eljön) az idő, ha fáj a láb, kéz s a fej s ezer emésztő gond s felelősség terhe mellett csak port s kellemetlensé-get nyel: oh, hányszor irigylik azok „az urak“ a ti szabadságtokat, kérges, de erős kezeiteket, tartós egészségeteket?! Nem ti fizetitek őket, hanem ők ölik magukat ti értetek.

Ti csak ismerjétek meg kötelessége-tek s tanuljátok azt teljesíteni s akkor rá fogtok jönni arra, hogy nem másban

kellett a hibát keresni, nem is Istene-tekben, kit akár hisztek, akár nem, káro-molva szájakokra venni nem szabad, mert oly végtelen magasságban áll fe-llettetek ez eszme, hogy gyarló eszete-kel fel nem foghatjátok, — nem is más embertársaitokban, hanem közelebb, ön-magatokban, életetekben fészkel az, s ekkor meg fogjátok tudni, tapasztalni azt is, hogy ha a mennyei manna nem is hull, de a mindennapi kenyér és tej kikerül.

Kemény Gábor miniszter
a védvámokról.

(Vége.)

Mondottam, hogy a védvám nem egészen jut azoknak a részére, kiknek számára föl-állított. Például, ha valamely országban 80 kr vám hozatik be egy métermázsza bu-zára, ezáltal, mint a tapasztalás bizonyítja és mint elméletileg is kimagarázható, nem 80 krral emelkedett a buza ára, úgy, a mint azt az egyes termelők eladják, hanem kisebb mértékben, teszem 60, 65, 70 krral. Rende-sen a külföldi termelő árúját valamivel ol-csóbban adja, igyekszik a szállítás és terme-lési költségeket még olcsóbbakká tétetni; a belföldi kereskedő pedig osztózik a gazdá-val azon áremelkedésben, mely a védvám által keletkezik. És mellőzve most, rövidség okáért, azon két tételnek igazolását, hogy mily nehéz azon magassági határt megállapítani, melylyel a védvám alkalmaztassék, már csak azért is, mert a termelő és szállítási képessége az államoknak változik, a védvám csak egy protekció, melynek nem szabad a versenyt mérőben kizárni és nem szabad prohibitív vámmá fajulnia; és mel-lőzve azt, hogy idegen államok, ha védvám-

A „Székelyföld“ tárczája.

Meg akarja magát ölni.

— Elbeszélés angolból. —

(Vége.)

II.

Belfart ur szobájában mély homály ural-gott. A csillagok halvány világánál tapogatta az utat asztalához.

Recsegő, kellemetlen zaj hallatszott, mint-ha valaki reszelővel dolgozott volna. Belfart élesen figyelt, lélekzetét visszafogva, és mi-után szeme lassanként megszokta a sötétsé-get, egy embert vett észre, ki íróasztalának feltöréséhez készült.

A meglepetés hangja tört elő kebléből, halkan az asztalhoz lépett s pisztolyát föl-véve, kiáltott:

— Ki van itt?

— Inkább „ki van itt?“ — szólt az éjjeli látogató daczosan.

— Feleljen ön, vagy lövök!

— Lőjön! — viszonzá a tolvaj a sötétsé-gből — csak azt jegyezze meg, hogy ha Lo-welt eltéveszti, az bizonyára nem fogja önt eltéveszteni. — Ezzel pisztolyának kakasát csattogtatta.

— Lowel! — viszonzá Belfart ur rémül-

ten, mert az épen kimondott név már egész Angliában hirhedt volt. — Mit akar ön? — kérde renege hangon.

— Előleget fölvenni az ön hagyatékára — viszonzá a tolvaj a legnagyobb szemtelen-séggel.

— Tehát ön hallotta beszélgetésünket?

— Az első szótól kezdve.

— Ez visszaélés!

— Semmi más.

— És ha örökölt ön, mit tesz aztán?

— Visszaszállok a családba, mely ide ho-zott. Nem jól tesz ön, hogy ablakát nyitva hagyja; a denevérek bejuthatnak!

— És a tolvajok — dörmögé Belfart.

— Mit mond ön?

— Gyorsan, végezze munkáját és men-jen!...

— Tudtam, hogy ön igazi gentleman — kiáltott fel Lowel, miközben egy utolsó kéz-mozdulattal a zárt felpattantotta.

— A pénz a balfőlkben fekszik; ötszáz guinea bórzaecskóban!

— Nem válthatná fel bankjegyekre? azt jobb szeretném — szólt a tolvaj csaknem föllengző szemtelenséggel.

— Sajnálom, nem szolgálhatok; — viszonzá Belfart ur — ha tudtam volna, hogy az-al szíveséget tehetek önnek...

— Mindamellett nagy hála rá vagyok köte-

lezve — viszonzá a bandita. — Ennek bi-zonyosságul baráti szolgálatot teszek önnek. Ön boldognak tartja magát és hitelt ad ba-rátjai őszintesége- és jó véleményének; nos, én meglehetősen értesülve vagyok mind ar-ról, a mi Angliában történik, s azt hiszem, ismerem az embereket és dolgokat; de azt mondom önnek, Belfart, hogy ön nem bol-dog, barátai eltitkolják ön előtt a valót, mit bebizonyítok önnek, föltéve, hogy az önre nézve kellemes.

— Legyen — viszonzá a másik.

— Helyezze fülét erre az ajtóra s én kilő-vök az ablakon.

— Miért?

— Azt azonnal látni fogja ön — szólt Lo-wel, az ablakhoz közeledve és a lövést meg-téve.

Az ablaktáblák inogtak és reszkettek. Az üde fuvalat a füstöt visszahajtotta a szobába.

— Most hallgasson — susogá Lowel, láb-ujjhegyen visszatérve. — Belfart fülét szo-rosan a kuleslyukra tapasztotta.

— Hallották, uraim? — szólt elsőnek a baronet — megtörtént.

— Vége van! — kiálták a többiek.

— Szegény Belfart! legalább boldogsága tudatában halt meg.

— Csak nem foszthattuk meg tőle!

— Mit? — dörmögé Belfart, elhalvá-nyulva.

— Bizonyára nem — viszonzá Linn Ri-chard. — Lady Belfart most özvegy s pár hó mulva ismét nőül mehet Henrik bátyjához. — Tehát nem utazott el szerelmi kétségbe-esésben?

— Igen, de négy hét óta ismét itt van; ah, a várakozás által semmit sem rontott el. Belfart óriási vagyont hagy nevére...

— Milyen Mendel bankár szökése megle-hetős rést fog ütni... Nekem is, szépecském, volt nála pénzem; egy szerencsés gondolat a múlt évben visszavétette velem — szólt Richard.

— Belfart jól tette, hogy meglátte magát — szól most Clinton ur is. — Nyakig volt az adósságban, arca mindig sötétvörös volt, szóval apoplektikus jelenség volt.

— Igaz, nagyon kezdett kövéredni — veté oda a baronet.

— Borzasztó, borzasztó! — kiáltott föl Belfart, Lowel karját szorítva.

— Nos, mit szól ön hozzá, sir?

— Azt, hogy Henrik öcsémet megölöm s azt a nyomorult Mendelt üldözni fogom akár a pokol fenekéig is, Clintont pedig, ezt a kép-mutatót, agyonütöm!

— Öngyilkossági gondolataival fölhagyott?

— Fölhagyni? Most kapaszkodom az élet-

mokkal állanak szemben, maguk is védvámokkal és egyéb intézkedésekkel védekeznek, miután ez ugyis eléggé ismeretes: pár szót akarok még szólni arról, hogy a védvámok mindig érdekelletéket szülnek bármely ország különböző hivatású polgárai között. Maradjunk újra példaképen a gabona-védvámra. Ha ez behozatik, a gabona ára valamivel emelkedik. A földmivelő ezen örül; s nálunk a földmivelő osztály igen nagy. Igen jelentékeny a száma azonban már csak minálunk is azoknak, a kik sem nem vetnek, sem nem aratnak, és buzát, lisztet vagy kenyert a piacról vásárolnak. Ha fölemelkedik a búzaár, a lisztnek, a kenyérnek ára, ezek azt nehezítik és nehezítik a földmivelő osztály ellen fordul. Lehet, hogy az iparosok egyik vagy másik ágazata képes lesz érvényesíteni abbéli törekvését, hogy ellenszolgáltatásért és hogy ők is meg tudjanak élni, egyik vagy másik iparcikkre is állítsák föl védvám. Ha ez megtörténik, akkor könnyen meglehet, hogy a gazda ugyan drágábban adja el buzáját, de majd drágábban is kell hogy vegye a posztót, a kalapot, a vasat, stb. A végén is még, ha helyesebben alkalmaztuk is a védvámokat: akkor, a mikor kell, épen azon tárgyakra, a melyekre kell, épen azon magasságban, a melyben helyes: még sem fogjuk többé eszközölhetni tudni sem mi, sem mások, hogy megsemmisüljön azon technikai előhaladás, a melyre a világ eljutott; hogy megbénítsanak azon közlési és közlekedési előnyök, a melyek kifejlődtek. Ha pedig ezeket megátoljuk, át fogjuk látni, hogy az összes védvámok behozatala csak szükségben segítő intézkedések és magát a bajt gyökeresen orvosolni nem képesek.

Majdnem természetesebb és hatályosabbnak látszik nekem azon segély, a mely a maga idejében fejlődésnek induló ipari, kereskedelmi irányzatoknak vagy vállalatoknak állami intézkedés és kormányi ténykedéssel más alakban nyújtható. Például a közlekedési eszközöknek fejlesztése; a közlekedő iparvállalatoknak kedvezmény-nyújtása; a helyesen tervezett árvízmentesítések által egyfelől a biztonságuk megszerzése, másfelől nagyterületű jó földeknek művelésre alkalmassá tétele; és speciáliter a földművelésre vonatkozólag, a talajjavítás nagyfontosságú kérdésének előmozdítása, az állattenyésztésnek hozzáférhetővé tételével, s bortelemelésünknek helyes szőlőművelés és borkezelés következtében értékesebbé tétele, stb. stb.

Ilyen irányban működtem, mint földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter és működöm, mint közlekedési miniszter, és azon meggyőződésre jutottam, hogy ezen irányban fölhasznált ezer forintok, különö-

sen, ha azok fölhasználása az öntevékenységet is felkelti, százszázakat érnek meg.

Végül a miniszter ezekben összegezte nézeteit:

Nem hiszem, hogy a jelenleg létező úgynevezett gazdasági krízis egy rövid válság lenne, melyen ilyen vagy amolyan törvényekkel és jelesen védvámok alkalmazásával egyszerre segíteni lehetne. Sőt azt kívánom, hogy jelenlegi küzdelmeink egy fejlődési stádiumot képezzenek, mely folyamán a technikai ismeretek előhaladásának és elterjedésének párhuzamosan a közlekedési eszközök fejlődésével. Nem utasítom egyáltalában vissza a védvámok alkalmazását, sőt azokat bizonyos korszakban, bizonyos tárgyakra, bizonyos magasságban magam is alkalmazandónak tartom. A védvámokat azonban oly kétélű fegyvernek tartom, a mely a leghevesebb alkalmazás mellett is kifelé is, befelé is vág, és oly köpenyegnek, mely nemcsak a hasznos növényt, de a búrjánt is védi. A földmivelők hitelének korlátozása, a földbirtok bizonyos határon túlmenő eldarabolásának megakadályozása, a gazdasági hitelközvetkezők föllállítása és egyéb tételek — melyek vesszőparipái az úgynevezett agráriusoknak — részben oly orvosságot nyújtanak, melyek veszélyesebbek a betegségénél, részben haszon nélküliek, részint kegyes humanisztikus intézkedések. A szövethetkezők föllállításának fontossága csak akkor érvényesülhet, ha az eszmét a gyakorlati öntevékenység karolja föl. Mind-ezeknél nagyobb súlyt fektetnek az okoszerű állami segélyezésben részesülő öntevékenységre. Küzdelmeink közelebből — a földművelés terén is — igen jelentékenyek voltak; de mindezek mellett is, nagyban és egészenben előrehaladtunk. Mindezeket összevéve, nem lehet azt mondani, hogy országunk jelenleg szegényebb, mint volt; sokkal többet produkál, mint ezelőtt 20—30 évvel, és van, habár kezdetleges, külkereskedelmünk, a mi, mondhatnánk, régebben nem létezett. És elő fogunk haladni helyes és kiterjedt öntevékenységgel mellett addig is, míg vissza fog térni újra a kereskedelmi szerződések korszaka, melyet kölcsönös kompenzációk korszakának nevezhetünk. Legyen és maradjon jelszavunk: „Segítsünk magunkon és isten is megsegít!” és boldogulni fogunk.

Magyar Dalcarnok.

Hetek óta újságolja a fővárosi sajtó egy kiválóan életrevaló, Budapesten rég ide óta nélkülözött mulatóhely felállításának hírére, a lépésszerűen követeve az előmozdításokat, időnkint regisztrálja a haladást, melyet az eszme megvalósulása tesz.

lesz szüksége, igyekezzék alunni s a következő éjre ezzel előleget venni; több, mint valószínű, hogy holnap szemünket be se hunyhatjuk.

A bandita jól tette, hogy Belfart urat előre készítette arra, hogy a holnapi nap fáradságos lesz. A tiszteletreméltó lord a következő éjre Gravesand mellett egy árookban töltötte Lowel társaságában.

Midőn azonban egy halk fütty arról értesítette a banditát, hogy a rendőrség nyomukban van, Lowel a lordot torony irányban vonszolta magával s csak egy órai üres tévelygések után pihentek meg. Másnap ismétlődött a jelenet a richmondi úton, és még tíz további éjjelen dermesztették meg Belfart ur vérért a kémek jelző füttyei.

A szerencsétlen embert megtörte a fáradság.

— Ma este szükségem van önre, Belfart ur — szólott egykor Lowel, szivarra gyujtva.

— Mire? — kérde Belfart kíváncsian.

— Színházba megyünk.

— A zene bántja idegimet!

— Azt sajnálom; jegyeink már megvan-

nak s aztán, ismétlem, szükségem van önre

— jegyzé meg Lowel szigorúan.

Pontban nyolcz órakor léptek a színházba;

az előadás épen kezdetét vette.

A tiszteletreméltó lord kapitányával helyre ült.

Solymosi Elek, a budapesti népszínház egyik oszlopa, kit a vidék korábbi időkben s újabbán is gyakori vendégszerepléseiből országsszerte ismer és szeret, egy Magyar Dalcarnok felállítását határozta el s elhatározását bámulatos erélyvel és vállalkozási szellemmel rövid idő alatt tetté is érlelte, a mennyiben a Magyar Dalcarnok május hó 2-án, az országos kiállítás megnyitásával egyidejűleg, már megkezdte működését.

A vidéki magyar ember korábbi időkben, ha felrándult Pestre, el nem mulasztotta volna betérni a „Komlókert”-be. Ez volt az az egyetlen kis sziget, hol magyar dal, magyar szó, romlatlan magyar kedélyesség fogadta a német tenger közepette, melyben Pest akkortájtban uszott. Ezt a „Komlókert”-et eleveníti fel most Solymosi Elek halottaiból, csak hogy, hogy úgy mondjuk, egészen átszellemült, fényes, elegáns alakban; mert a Magyar Dalcarnok határozottan par excellence magyar mulatóhely lesz, a kor igényeinek megfelelő művészi színvonalra emelve, fényes berendezéssel, nagyobbára országsszerte ismert kitűnő művészi erővel, kifogástalan magyar, erdélyi és nemzetközi konyhával, hamisítatlan italokkal és a mi fő, olyan előadásokkal, melyek a mellett, hogy művészi színvonalon állanak, távolról sem sértik semmi tekintetben az illetet, úgy, hogy a Magyar Dalcarnokot egész bátran látogathatja az előkelő hölgyközönség is. Szóval a hamisítatlan magyar kedély, a kicsapongásba soha nem vágó játszi jókedv vendégszerető tanyája lesz a Magyar Dalcarnok, hol kétségkívül egészen otthonosan fogja magát érezni a vidéki közönség s mely rövid időn kedvezv gyűlhelye lesz egy fővárosi, mint a vidéki, kedélyesen mulatni vágyó magyarságnak.

A Magyar Dalcarnok a fővárosi kellő közepén, a dohányutcai 4. számú ház tágas, nagy kertjében épült, a zsidó templom szomszédságában. Az épület könnyű, nyitott alkotmány, mely első tekintetre a legkedvezőbb benyomást teszi a belépőre; nézőtőre akkora, hogy 1000—1200 vendég kényelmesen elfér benne. A kert helyisége nagy áldozatokkal parkká van átalakítva s az egész úgy veszi ki magát, mint a muzsák temploma, ama rejtélyes szentelt berkekben, melyekről csodás dolgokat regél nekünk a görög monda.

A Magyar Dalcarnok a zenetanodából kikerült fiatal, kitűnő erőkből olyan hatalmas zenekart állított össze, hogy e tekintetben nemcsak kiállja a versenyt a külföldi hasonló vállalatokkal, de messze túl is szárnyalja azokat. A Magyar Dalcarnok igazgatója úgy intézkedett, hogy a zenekar ebéd idején napokint hangversenyt tart a vendégek mulattatására s déli 12 órától d. u. 3 óráig fogja játszani. E mellett a körülmények szerint

— Oh! — kiált föl egyszerre Lowel — zsebkendőmet honn felejtettem.

— Nálam kettő van — szólott Belfart előzőkenyen.

— Csak selyemkendőt használok — viszonzá a bandita. — De ime, itt lehet segíteni; kérem, nyújtsa nekem a selyemkendőt, mely szomszédjának, annak a vastag urnak, zsebéből kilóg.

— Mit?! — kiáltott föl Belfart s bíbörvörössé lett.

— Ön vonakodik?!

— De, szerencsétlen! ez Kandal lord, képviselőtársaim egyike!

— Nos, épen kartársak közt van ez helyén.

— Soha, soha! — kiáltá Belfart elképedve.

Lowel résztvevő pillantást vetett reá; kabátja zsebébe nyult s kivette a végzetes pergament, melyet térdén kiterítve, szolt:

— Halljátok urak a becselenséget! — köztem Lowel s alulirott közt...

— Elég... elég — hebegett társa, kezét dühösen megragadva.

Ezzel látessévé lejtve, lehajlott s e közben a selyemkendőt kirántva, Lowelnek dobta.

— Köszönöm, Belfart — viszonzá ez, azt mint vitorlát megragadva s orrát vele zajosán tisztogatva.

Belfart kiugrott székéből s kalap és köpeny nélkül rohant ki a színházból.

délutáni előadások is fognak tartatni az esteiken kívül; szóval minden meg van téve, hogy a szórakozni vágyó közönség egész napon át találjon élvezetet a Magyar Dalcarnok helyiségeiben. A rendes előadások különben esti 8 órakor veszik kezdetüket s éjfélig tartanak a legváltozatosabb műsorral, melyen bohózatok, magánadalok, karénekek, humoros monologok, daltársulati előadások váltakoznak. E mellett gondja lesz rá az igazgatónak, hogy a külföld nagyobb városaiban vendégszereplő híresebb francia chansonettenekesnőket s más kiváló művészeket is megnyerje rövidebb, hosszabb vendégszereplésre a Magyar Dalcarnok számára. Szóval minden áldozat meg lesz hozva, hogy a közönség a legnemesebb szórakozást találja itten.

A Magyar Dalcarnok művésznői és művészei közt ott fogja találni a közönség mindeket előtt Kövessy Gizellát és Bokor József komikus színészt, ki széles e hazában tárt karokkal fogadott művész s mesteri előadásával önkéntlenül is jó kedvre hangolja a kedélyt. Mellettők Dobocsányi Gyula, Ujvárossy Albert, Lövész Sándor tűnnek ki; az ifjabb erők közül pedig Reményi Irma, Hahn Josefa, Kovács Fanni, Várhidy Rózsa, Erdőssy Irma, Letenyei Erzszi, Sugár Gizella, Schachinger Viktória kisasszonyokat említhetjük fel a Magyar Dalcarnok syrénjei gyanánt. — A megnyitó előadás különösen impozáns lesz s erre már javában folynak az előkészületek.

A Magyar Dalcarnok vendéglője egyike lesz a főváros lelegegansabban berendezett étkező-helyiségeinek. A vendéglős, ki Magyarország és Erdély különböző vidékein birt izlettet s újabban a fővárosban a keresi-uti egyik nagyobb vendéglő tulajdonosa volt, mint szenvedélyes és kitűnő szakács, alaposan ismeri egy fővárosi, mint a vidéki magyar közönség izlését, s mindent el fog követni, hogy a Magyar Dalcarnok helyiségeiben a legnagyobb mérvben kielégítse a közönség igényeit egy izletes étellek, mint kitűnő italok tekintetében, kiváló figyelmet fordítván arra is, hogy az árak jutányossága által is kitűnjék a fővárosi vendéglők között.

Szóval a Magyar Dalcarnok egy művészeti, mint gastronomicus tekintetben úgy lesz berendezve, hogy minden tekintetben kielégítse a nagy közönség igényeit s páratlanul kedélyes, otthonos gyűlhelye legyen a szórakozást, lelki, testi üdülést kereső publikumnak. Kitűnő, változatos előadások, töröl metszett magyar zene, pompás ételk és italok a gyönyörű parkhelyiségben, oly vonzerők, melyek mellett bizton remélhető, hogy nemcsak a főváros mulatni vágyó közönsége, de a vidék is kedvezv mulatóhelyétől fogja választani a Magyar Dalcarnokot.

A viszontlátásra tehát május 2-án a Magyar Dalcarnokban!

— Lowel, ön nyomorult s én az emberek legszerencsétlenebbike! — kiáltott fel, midőn a bandita szobájába lépett.

— Ön szerencsétlen, sir? — kérdezé ez mosolyogva — adja rá becsületszavát.

— Igen! — viszonzá a másik kétségbeesetten — igen, szerencsétlen vagyok; elvesztettem önbecsülésemet; tolvaj vagyok, mint te, rabló!

— Nos, én igen boldog, igen elégtűt vagyok, hogy önt így hallom beszélni; ah, sir, ön meg akarta magát ölni az alatt az ürügy alatt, hogy a boldogságban kifáradt.

— Bolond voltam! — kiáltott föl Belfart.

— Bizonyára; s ön valóban meglelt volna rabolva attól az úgynevezett agyvelőtől, melylyel birni vélt, ha barátjai közbe nem lépnek!

— Mit mond ön? — kérde Belfart.

— Hogy mrs. Belfart sohasem szerette az ön Henrik öcsését, hogy az ön bankárja becsületes ember és hogy Nithsdale, Linn és Clinton szerepeiket pompásan játszották.

— De, Henrik öcsém!

— Megvan, csak hogy három évvel azelőtt megnősült, mielőtt az unokahuga mrs. Belfarttá lön.

— Derék testvér! — kiáltott föl Belfart boldogan.

Harmadik személy jött és valamit sugott Lowelnek.

Levelezés.

Bereczk, 1885. ápril 27.

Bereczk város róm. kath. hitközsége a b. emlékü Szántó Lajos halála által üresedésbe jött kántortanítói állomás betöltésére a mai napon tartotta meg a választást.

A választás eredménye a következő: a beadott 200 szavazatból kapott Borbáth János hatolykai kántortanító 178, Dobos Dénes eszenthályi segéd-kántortanító 125, Papp János alsernátoni kántortanító 93 szavazatot, kik közül mint legtöbb szavazatot nyertek közül kegyelmes püspök urunk ő nagyméltósága fogja a legalkalmasabbat és legjobb bizonyítvánnyal bírót kinevezni. A fentebbieken kívül még nyertek: Bíró József csikcsicsói kántortanító 88, Lukács Márton bereczki segéd-kántortanító 50, György András csikmenasági segéd-kántortanító 24, Bartalis Lajos kiskapusi kántortanító 18 és Bálint Sándor 6 szavazatot. A mily zajosnak mutatkozott a választás az első határidőnél, most, a jelen napra halasztott választás ép oly szép rendben, példás egyetértéssel és csendesen folyt le.

A választással megbízott helybeli alesperes plebános ftdő Bálint László ur mai szép megnyitójának, ugyszintén megelőzőleg tegnap a szószékről a választók és összes hívekhez intézett beszédének hatása lélekemelően nyilvánult. A nyáj megérti pástora szavait. A szószék hatalma ma sem vesztette el hódító erejét. E választási tény zavartalan és békés keresztülvitelével Bereczk róm. kath. hitközsége nemcsak a megválasztottakat, hanem önmagát is megtisztelte és tanujelét adta, hogy a mai elfajult választások közepette is képes higgadt és követésre méltó választásokra. A hitközség nagy érdeklődéssel várja püspök urunk ő nagyméltóságának a három közül a legjobbnak kinevezését. Éljen Bereczk város polgárai közt a mai napon tanusított béke és egyetértés másnemű választásoknál is!

Referens.

Vasúti közlekedés a kiállítás alatt.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a vasúti kedvezményekre vonatkozólag a következő részletes értesítést adta ki:

Folyó évi május 2-án Budapesten tartandó országos kiállítás tartama alatt kiadásra került menettérítési jegyek díjszabása lép életbe, mely a Budapestre szóló menettérítési jegyek árát, valamint az azokra vonatkozó határozmányokat tartalmazza. A kiállítási menettérítési jegyek a m. kir. államvasutakon következő napokon fognak kiadni: 1. Minden

— Ez a banditák egyike — dörmögé Belfart.

— Ez az én kormányosom; azt jelenti épen, hogy elvitorlázunk.

— Ön elutazik? — kiáltott föl Belfart meglepetve.

— Igen; minthogy azonban hajóm Grave-sand mellett elhalad, önt ott partra szállítja.

— Nos, akkor . . . akkor ön nem lehet főnöke a tolvajbandának.

— Tolvajbandának? Nem; csak a kereskedelmi tengerészet kapitánya.

— És neve?

— Fergusson Henrik, kedves bácsi! — szolt az ifju, kezét nyujtva neki. — Ah, csak ne feledd volna ön végrendelete töredékét lady Belfart szobájában!

— Mrs. Belfart most özvegy lenne!

— S most még Kandal lord zsebkendője, mit egészen elfeledtem — kiáltott föl Henrik vidáman s a finom indiai szövetet zsebéből kivette.

— Át kell vennie s neki visszaadnia!

— Arany alapon berámáztatom! — kiáltott föl Belfart ur lelkesülten — boldogságot vissza szoltja, hogy egyszer szerencsétlen voltam.

— De annak dacára — veté ellen Henrik.

— Oh, kartársak között! . . .

N. Rózsa.

hétfőn és esütörtökön a budapest-zimonyi, bródi, villányi, szabadkai és zánkánybátaszéki vonalak állomásain. 2. Minden kedden és pénteken a budapest-aradi, predeáli, nyíregyházai (Ujszászon át), fiemei és sziszek-doberlini vonalak állomásain. 3. Minden szerdán és szombaton a budapest-brucki, ruttkai, nyíregyházai (Miskolcson át) és kassai vonalak állomásain. A mellékvonalakon a jegyek az illető fővonalak részére fentebb megállapított napokon fognak kiadni. 4. A sziszek-doberlini, zánkány-fiemei és kolozsvár-predeáli vonal, valamint ez utóbbi fővonalba beágazó mellékvonalak állomásain kiadandó menettérítési jegyek gyorsvonatok használatára is jogosítanak; az egyéb vonalak állomásairól szóló jegyek ellenben csak személy- és omnibusz-vonatokra érvényesek. A miskolcz-füleki, bánréve-dolcsinai és feleddisztezi szárnyvonalak állomásain kiadandó menettérítési jegyek visszautazás alkalmával a hatvan-miskolci utirányon át is érvényesek.

Az egyéb határozmányok a m. kir. államvasutak díjszabási osztályában darabonként 15 kr-ért kapható kiállítási díjszabásban, valamint a falragasz alakú hirdetményekben foglaltatnak.

A menettérítési jegy váltása alkalmával az azal egyidejűleg az utasoknak a m. kir. államvasutak udvari menetjegy-irodája által kibocsátott zsebkönyv alakú szelvényfüzet is fog díjmentesen kiszolgáltatni, a mely különféle mulatóhelyeken mérsékelt árú belépti jegyek, a fogaskerekű vasutnál mérsékelt menettérítési jegyek, valamint fürdők használatára szóló szelvényeken kívül a főváros és az orsz. kiállítás kisebb utmutatóját is tartalmazza.

Értesítjük továbbá a t. közönséget, hogy említett iroda a kiállítás látogatása érdekében a Budapestre érkező idegenek számára lakások közvetítéséről is gondoskodik; ennél fogva az idegenek számára bérbe adandó lakások bejelentését is elfogadja és erre nézve szóbeli vagy írásbeli minden felvilágosítást készséggel megad.

Színészet.

Kézdi-Vásárhely, 1885. ápr. 28.

Szombaton ápril 25-én Hilley Endre jutalomjátékául Feleki Miklós „Angyal Bandi” című népszínműve adatott. A közönség teljesen megtöltötte a színházat. — Nem mulaszthatjuk el, hogy a mai előadásról szólva, magáról a darabról egy néhány szóban meg ne emlékezzünk. E népszínműben egy rideg lelkű anya, egy néhány regényes hős betyár s egy pár szerelmes epizód-alak vezetik az eseményeket. A betyárok mintegy dicsőfényvel övezve, a törvényes rend őrei nevetséges alakban, az anya visszataszító ridegségben, a bűn idealizálva, a szív nemesebb érzelmei gyámoltalanul, szájalomraméltó passivitásban jelennek meg előttünk. A 8 vagy 10 felvonásra szedett darab képtelenségeire a befejezés teszi fel a koronát, midőn a társadalom nagylelkűen megbocsát a rablóvezérnek, a gyilkosnak, a puszták reménnek, ki ellene oly sokat vétett, de az anya csupán családi büszkeségből halált mond gyermeke fejére. A rabló erre elkeseredik, megövi magát s többi czimborái még maig is élnek, ha meg nem haltak. Ezzel vége van a darabnak. — A szereplők a legnagyobb igyekezettel iparkodtak a darab hiányait feledtetni. Hilleynek sikerült is a közönség osztatlan tetszését kinyerni; játékában hatalmas drámai erő nyilvánult s a legapróbb részletekig gondosan színezett játékával erőteljes alakban mutatá be a nemes gondolkodású haramia-vezért. A kétségbeesett szerelem, a szerető fiu érzelmei s a világgal meghasonlott ember háborgó szenvedélyei erőteljes kifejezést nyertek játékában. Szóval Hilley mai játékával teljes elismerést érdemel. A közönség nem is volt fukar iránta tetszésének kifejezésében. Gyakran kihívta s tapssal jutalmazá. Szilágyi Etelka tüzzől pattant menyecske volt s élénk játékával ismét sok tap-sot aratott. Györfné (Orbayné) és Völgyi (Kákai) a náluk szokásos preczióval feleltek meg ma is feladatuknak. Gerő (Gábor, öreg cseléd) és Homokayné (Erzsi) találóan

mutatták be a darab e két rokonszenves alakját. Fehér és Homokay jól játsztak. — A mi a darab hatását illeti, meg kell jegyeznünk, hogy a népszínmű annak idejében hódithatott, azonban a mai fejlettebb korban, midőn a haramiák — bármily ok üldözi is őket az emberi társaságból — felkötöttek, de regényt vagy szindarabot nem írnak róluk, már erkölcsi irányánál fogva sem szinpadra való. Mi egyébiránt Angyal Bandi színrehozását sem az igazgatónak, sem a jutalmazadónak nem tudjuk be, mert tudjuk, hogy csak ragyogó czimvel lehet nagy közönséget gyűjteni s erkölcsi elismerésből nem lehet megélni; azonban mégis ohajtánók, hogy hasonló gyarlóságok minél ritkábban kerüljenek előadásra.

Vasárnap „Csicsóné galambom” adatott zsufolt ház előtt. Tehát „Csicsóné”-t, kiről a népköltészet annyi pikáns dolgot zengett s kit az alatt szárnyaló baka- és szolgálópoezis oly népszerű alakká tett, színről színre láthattuk. Csicsóné, az igaz, hogy kedves jelenség volt, de a darab nagyon silány. Különben ezt előre sejtettük, mert tudtuk, hogy az ilyen „alkalmi darabok”-nál csak a czim ér valamit. Szilágyi Etelka (Csicsóné galambom) játéka ma is, mint mindig, kifogástalan volt, hanem dalai egyáltalában nem sikerültek; hangja fátyolozott és bizonytalan s különösen a tremolok egészen hibások valának. Mindezeket nem megrovás, hanem csak tájékozás végett mondtuk el. Hilley (Kárász Mátyás csizmadia), Gerő (Móricz), Völgyi (Vörös Keresztély ügyvéd) kitünően játsztak.

Különfélék.

— Időjárás Háromszéken. Az idén időjárásunk esupa rendkívüliség volt. Az elmúlt télen a leghidegebb napokat szokatlan enyhe idők váltották fel. Volt eset arra, hogy egy hét alatt a hőmérő 30 R° különbséget mutatott. Most meg, ápril hó végén — mely nálunk zord, hideg és szeles szokott lenni — valóságos kánikulai hőség uralkodik. E hó 27-én és 28-án Kézdi-Vásárhelyt a hőmérő délből árnyékban 20—21¹/₂ R°-ot mutatott. A hőség csaknem türehtetlen s csak este 9 óra felé kezd a lég egy kissé meghűvösödni. A gazdaközönség a nagy szárazság miatt kétségbe van esve. Ha még egy pár napig eső nem lesz, a vetések mind kipusztulnak.

— Halálozás. Benkő László kézdivásárhelyi tekintélyes földbirtokos, köztisztvisletben álló polgár, a kézdivásárhelyi rézműves-társulat érdemes elnöke, folyó évi ápril 28-án elhalt. Haláláról a család következő gyászjelentést adott ki:

„Benkő Lászlóné Dézsi Mária bánatos özvegy a maga; gyermekei: Pál s férje Nagy Rozália; Amália s férje ifj. Tóth Dániel s gyermekei; édes atyja: özv. Dézsi Bálint s gyermekei; az elhunyt testvérei: kir. törv. széki jegyző Benkő Pál, neje s gyermekei; Benkő Sándor, neje s gyermekei; özv. Tóth Mihályné Benkő Mária s gyermekei; Réthy Józsefné Benkő Lina, gyermekei; özv. Benkő Istvánné Jánosó Sára; testvérei: Dézsi Rózália, férje Kolonics István s gyermekei; Dézsi Zsuzsanna, férje Nagy Géza s gyermekei; Dézsi Polixena, férje községi tanító Szabó Géza s gyermekei; Dézsi Bálint s neje Kovács Amália; Dézsi Amália, férje tiszteltes Kovács István s gyermekei; apatárs: id. Tóth Dániel s neje; Nagy Gyula s neje; valamint számos rokonok nevében fájdalommal szívvvel tudatja, hogy a forrón szeretett hű férj, gondos édes atya, szerető testvér, vő, nagyatya, jó rokon, a nemes rézműves ipartársulat elnöke Benkő László, életének 58-ik, boldog házasságának 28-ik évében folyó 1885. év ápril 28-án reggeli 5 órakor hosszas szenvedés után megszünt élni. Elhunytának hűlt tetemei folyó hó 29-én délután 3 órakor fognak szokott gyászszertartás után örök nyugalomra letétni. Aldás, béke lengjen porai felett! Kézdi-Vásárhelyt, 1885. ápril 28.

— Kézdi-Vásárhely város és a színészet. Igazán hízegő Kézdi-Vásárhelyre nézve, hogy a vidéki szintársulatok valóságos versenyt csinálnak e város felett. Ápril hó elején Homokay társulata megkezdé működését, azonban alig hogy sikerült a közönséget a maga részére megnyerni, jelentkezik Várady Ferencz színigazgató, ki támaszkodva még a múlt évben nyert hatósági engedélyére, ki-jelenti, hogy társulatával együtt a jövő hé-

ten be fog jönni Kézdi-Vásárhelyre. A tanács ezen vitás kérdést úgy intézte el, hogy Homokaynak május 12-ig s Várady-nak meg onnan kezdve adott engedélyt. Ezen két társulaton kívül még Polgár társulata is folyamodott engedélyért, azonban az, ilyen körülmények között, nem volt megadható. Mint érdekes újdonságot, megemlítjük, hogy a kolozsvári színház elsőrendű népszínmű-énekese a jövő hó első napjaiban Kézdi-Vásárhelyre fog jönni néhány vendégjátékra. Ez annyival inkább érdekelheti a közönséget, mivel szinpadunkon kitünő népszínmű-énekest, művészt e szerepkörben, még nem láttunk.

— A Kézdi-Vásárhelyt működő Homokay szintársulata által Szilágyi Etelka jutalomjátékául „A csókou szerzett vőlegény” fog a jövő szombaton színre kerülni. Az elismerésnek és szeretetnek azon számtalan jele után, melylyel a hálás közönség e kedves, tehetséges primadonnát kitünteté, reméljük, hogy a közönség a jutalom-előadáson sem fogja kegyenczétől pártfogását megvonni. A kitünő darab és a jutalmazandó egyaránt megérdemlik ezt. — Mi a legmelegebben ajánljuk a jutalom-előadást a közönség szíves pártfogásába.

— A csiksomlyói jótékony nőegyesület május 2-án a megyeház nagytermében az erdély-részi magyar közművelődési egyesület pénztára javára szinelőadással összekötött zártkörű táncszvigalmat rendez. Rendezők: Fodor Ignác és Kővári Lászlóné. Kezdeté pont fél 8 órakor. Belépti díj: személyenkint 50 kr, tanulóknak és gyermekeknek 25 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. — Műsorozat: „A váróteremben.” Dramolett 1 felvonásban. Irta Ábrányi Emil. Személyek: Gr. Szentgyörgyi Aurél: Móricz Gyula. Széplaki Clarisse báróné: Pál Gáborné. Pályaseprő: Balázs Béla. Egy inas: Booskor Antal. Színhely: egy indóházi váróterem. Idő: jelenkor. „A váróteremben.” Vigjáték 1 felvonásban. Irta Müller Hugó. Fordította Sz. K. Személyek: Csegei Sándor: Szász Károly. Margit: Fodor Rózika. Pincér: Balázs Béla. Törté-nik: egy vasúti indóház első osztályu várótermében. — Ennek végeztével táncz kivilágos reggeliz.

— A kézdivásárhelyi r. kath. gymnasium tanári kara által rendezendő májálisra vonatkozólag a következő meghívó küldetett szét: „A kézdivásárhelyi r. kath. gymnasium ifjuságának május 2-án (vagy kedvezőtlen idő esetében 9-én) a városligetben (malom) tartandó tavaszi multságára czimedet és családját tisztelettel meghívja a rendezőség nevében Simsay Lajos gymn. tanár.”

— Az országos kiállítás megnyitása. A kiállítás elnöke a kiállítás ünnepélyes megnyitásának módozatairól a következő programot adta ki: A megnyitási ünnepélyre meghívott vendégek a főkapun át jönnek a kiállítási területre és a kiállítási pavillon előtt a meghívottak kathegoriája szerint meghatározott téren foglalnak állást. Fél 12 órakor a terület el lesz zárva. A meg nem hívott látogatók a mellékkapukon át jönnek a kiállítás területére és ott a részökre kijelölendő helyeken állanak meg. Háromnegyed 12 órakor érkeznek a főherczegek, főherczegasszonyok, valamint az esetleg jelenlevő idegen magas vendégek közvetlen kíséretükkel a kiállítási területre, hol a m. kir. főajtónálló által fogadtatnak s a királyi pavillon előtt várják ő felsége megérkezését. Ő felsége 12 óra előtt megérkezik a királyi pavillon elé és a m. kir. főajtónálló által fogadtatik. A meghívott urak magyar diszöltönyben, diszegenruhában vagy frakkban, fehér nyakkendővel, rendjelszalagokkal jelennek meg; a hölgyek magas ruhában, kalappal. Tizenkét órakor a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter a királypavillonba megy s ő cs. és apostoli kir. felségét a kiállítás megnyitására meghívja. Erre ő felsége és a többi legmagasabb vendégek a királypavillon emelvényén foglalnak helyet, a mely pillanatban a felállított katonai zenekar a néphimnuszot fogja játszani, mire a kiállítás védnöke, Rudolf trónörökös, beszédet intéz ő felségéhez. Ő felsége a beszédet viszonozza és az 1885. évi országos kiállítást megnyi-

tottak nyilvánítja. Ekkor megszólalnak a tárogatók. Erre a m. kir. miniszterelnök ő felségének köszönetet mond. Ekkor ő felsége a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter vezetése mellett és a trónörökös védnök, valamint a kiállítás elnöke, a többi magas vendégek, a miniszterek és az országos kiállítási bizottság tagjainak kíséretében katonazene és a harangok hangja mellett a nyugati kapun át a nagy iparsarnokba lép és azon keresztül a királyi pavilonba visszatér. Ő felségének a nagy iparsarnokba való beléptével elhallgat a katonazene és a harangszó és megszólal a nagy orgona. Mihelyt ő felsége az iparsarnokból kilépett, a zene és harang mindaddig szól, míg ő felsége a kiállítás területét elhagyja. Kedvezőtlen időjárás esetén a hivatalos vendégek kocsin mennek a keleti kapuig, ott lépnek át az iparsarnokba és a belépésre jogosultak kategóriák szerint a kijelölt helyen foglalnak helyet. Fél 12 óra után a csarnokba senki sem bocsátatik be. Ő felsége a nyugati kapun hagyja el a csarnokot az újból felhangzó néphimnusz és harangszó hangjai mellett. A többi magas vendégek és a meghívottak ő felsége távoztával a keleti kapun át hagyják el az iparsarnokot.

— **Szebenmegye** hirdett határozatát, melyben nevezett megye az erdélyrészi közművelődési egyesület működését elítéli, Tisza Kálmán belügyminiszter megsemmisítette.

— **A szegedi színház felépítése** ügyében szombaton délelőtt tartott értekezleten Lechner miniszteri tanácsosnak erre vonatkozó nézeteit Szeged város tanácsa általános helyesléssel fogadta s a délutáni rendkívüli közgyűlés elé ez alapon terjesztett javaslatot. A népes közgyűlés a tanács javaslatát a legkisebb észrevétel nélkül elfogadta. Eszerint elhatározták, hogy a színházat Fellner és Hellmer bécsi építésszek által a régi tervek szerint a lehető legrövidebb idő alatt újra építetik.

— **Tűz** volt kedden este Polyán községében, mely — mint halljuk — mintegy 6 épületet hamvasztott el.

— **Értesítés.** Mintán a visszleszámtolási pénzintézetek a kamatlatat fennebb emelték; alólírott igazgatóság kényszerítve van az intézet érdekében további intézkedésig folyó évi május 1-től a kikölesztési kamatlatat 1%-kal fennebb emelni. Kézdi-Vásárhelyt, 1885. április 29. A kézdívásárhelyi takarékpénztár igazgatósága.

— **A terlaui ferde torony.** Terlauról írják e hó 16-áról: Még három hét és a terlaui ferde torony, melyet a pisaival együtt világesoda gyanánt szoktak emlegetni, egyenlő lesz a föld színével. Már most is csak egy nyolcz-tíz méter magas körakás van meg belőle, emlékeztetve a földi dolgok mulandóságára. Kiderült, hogy azoknak volt igazuk, a kik azt állították, hogy a torony nem ferdén épült, hanem csak súlyodt, egyre súlyod. A környék lakosai örülnek, hogy megszabadultak fenyegető szomszédjuktól.

— **De Gerando Antonia** urasszony, a kolozsvári felsőbb leányiskola igazgatója által a következők közlésére kértünk fel: „Van szerencsém a vidéken lakó tisztelt szüléket arról értesíteni, hogy ha gondosan vezetett leányaik nevelését befejezendő, őket a nélkül, hogy ők magok Kolozsvárra beköltözzenek, a kolozsvári államilag segélyezett felsőbb leányiskolába szeretnék beadni, mely ugyan kenyérkeresetre biztosító pályát nem nyújt, de épen úgy, mint a posti felsőbb leányiskola, a legfelső oktatást és műveltséget adja meg a fiatal leányoknak, mint a fiúknak a gymnasium: azon esetben én néhány vidéki szülő kérésére, egészséges nagy szállást vettem ki, melyben a vidéki gyermekeket befogadhatom, és francia nyelvű nevelő segédkeze mellett nagy családot képezünk, mely legegészségesebben igyekszik élni, táplálék, mozgás, alvási nézve, és mely rendszeren jár fel a felsőbb leányiskola előadásaira, épen úgy, mint azon leánykák, kiknek szülei a városban laknak. Az 1885. tanévre befogadhatok még néhány leánykát, de ezeknek 1885. június végéig fog már kellenni*jelentkezniök, hogy a szerint rendezhessem be házamat előre, szeptember else-

jére. Ugy hiszem, szükségtelen mondanom, hogy ezen terhet csakis ügybuzgalomból vállalom magamra, és a vidéken lakó, de leányaikat mégis kitűnő nevelésben részesíteni kívánó szülők megsegítésére. A növendékre fordított költséget felosztom a növendékek közt. Jelenleg 30 frt jut egynek-egyenek teljes ellátására. Azonkívül a vidéki tanulóra nézve a tandíj 30 frt egy évre a felsőbb leányiskolában. Csakis 12 évet betöltött leánykát vesznek oda fel az első osztályban, ki a hat elemi nyilvános iskolában végezte, vagy sikeresen teszi le a fylvételi vizsgát a hat elemi osztály tantárgyaiból. Bővebb felvilágosításokat a legszívesebben nyújtok mindazoknak, kik hozzám fordulnak. Kolozsvár, 1885. április 25. De Gerando Antonina, a felsőbb leányiskola igazgatója“.

Az „Ország-Világ“ 17-ik (ápr. 25.) száma is, mint rendszeren, rendkívül gazdag tartalommal s szebbnél szebb képekkel jelent meg. A közlemények következők: „Bojtor Kamil utazása“, humoros elbeszélés Rákosi Viktor-tól; „A nyugalom“, költemény Petri Mór-tól, a fiatal költői nemzedék ez egyik legtehetségesebb tagjától; „A lég lakóiról“, szellemes természetrajzi csevegés Lévy Sándortól; „A falu urai“, Tolnai Lajos regénye; „Miert veszekszik az angol meg a muszka“, alapos ismertető ezikk az angol-orosz viszállyról, Szokolay Kornéltól; „Egyedül“, Burów Julia költeménye B. Büttner Lina szép fordításában; „Hogymint haza az öreg Plunkett“, Bret Harte kaliforniai beszéde; „Tavaszi dal“, költemény Palágyi Lajostól; „A hét története“, Székely Huszártól, és számos képmagyarázat. A művészi kivitelű képek közül megemlítjük a következőket: „A csárdás“, Greguss Imre remek festménye után, „A cigánygyűrdé“, „A libapásztor-leány“, „Tavaszi kép“ stb. Végül következnek a nagy gondval szerkesztett, változatos rovatok: Tudomány és irodalom, színház és művészet, újdonságok, könyvpiazz, vidéki élet, sport, hymen, gyászrovat, innen-onnan, rejtvények.

Jótekonyság.

A budapesti unitárius rendes lelkész állomás és állandó imaház alapjára tiszt. Székely János ev. ref. lelkész ur buzgó közreműködésével adakoztak Kézdi-Vásárhelyt:

A kézdívásárhelyi ev. ref. egyház 5 frt. Kézdi-Vásárhely városrészéről 5 frt. Bagoly József honvéd-százados 5 frt. Szentiványi Kázmér főhadnagy 2 frt. Drágos Elek 1 frt. N. N. 1 frt. Benedek 1 frt. Szöcs százados 1 frt. Balog László 1 frt. Id. János Mózes kereskedő 1 frt. Török Bálint 1 frt. Köllönte Mózes 1 frt. Szöcs József polgármester 1 frt. Csizsár József 1 frt. Benkő Sándor 1 forint. Bárczy Ferencz 1 frt 50 kr. Ambrus Albertné 80 kr. Fejér Lukács 60 kr. Baló László 50 kr. Gyöngyösi István 50 kr. Kovács István 50 kr. Mauthe János 50 kr. Szabó Albert 50 kr. Szabó Mózes 50 kr. Nagy Lajos 50 kr. Csizsár és Szöcs 50 kr. Tóth József 50 kr. Benkő László 50 kr. Molnár Józsiás 50 kr. Pánczél Noé 50 kr. Csizsár Imre 50 kr. Ifj. Szöcs János 50 kr. Kovács Áron 50 kr. Ifj. Jakab István 50 kr. Ifj. Dávid István 50 kr. Ifj. Kupán József 50 kr. Kovács Péter (szentléleki r. kath.) 50 kr. Kovács Károly kereskedő 40 kr. Ifj. János Mózes 40 kr. Szöcs Mózes kereskedő 40 kr. Szöcs Sámuel 30 kr. Id. Szöcs János 30 kr. Balog István 28 kr. Rácz István (felvöláli r. kath.) 20 kr. Szotyori Dániel 20 kr. Kovács Imre 10 kr. Pótoltatott 5 kr. Összesen 42 frt.

E valóban nemeskeblű áldozatért, melyben a keresztényi szeretet nem szóvirágban, hanem, Jézus tanítása szerint, élő tényben nyilvánul, s e mellett a felekezetiiséget nem ismerő igaz testvériség a lelket megragadó kifejezésre jut, a mélyen tisztelt egyházi keblé tanácsnak, az egyes adakozóknak s a rárdhatatlan buzgóságú nagytiszteletű lelkész urnak, mint gyűjtőnek, egyházközségünk nevében a legmélyebb hálát s köszönetet nyilvánítani kötelességünknek ismerjük.

Budapest 1885. április 26.

A budapesti unitárius egyházközség nevében:

Hajós János, Derzsi Károly,
az egyház-közs. gondn. lelkész.
Beccák János,
jegyző.

45-ik közlemény

a br. Szentkereszt Stephánie kezdeményezése folytán felállított Kézdi-Vásárhely városi és vidéki Rudolf-kórház részére tett szíves adakozásokról.

Eperjesi Pálné és Donát Andrásné gyűjtése Peselnekről:
Gligor Márton 2 kr. Daczó András és Opra József, Kelemen András és Daczó Imre 4—4 kr. Donát János és Fejér András 1—1 kupa buza. Ambrus András, Kovács Pál, Opra István 2—2 kupa buza. Bartis András (Jánosé), ifj. Bartis János, id. Bartis János, Opra József, id. Szabó Mihály, id. Balázs Mihály, Gál Imréné, Gál Andrásné, id. Daczó Ferencz, Kányádi Ferencz 1—1 kupa rozs. Opra Pál, Hosszu István, Jakab József, Márton József, Daczó Imre, Fejér Ferencz, Áfra István, Daczó András, id. Szabó János 2—2 kupa rozs. Ambrus János, Fejér János, Kovács Ferencz, László Mihály, Gligor Lukács, ifj. Áfra József, Bódi Pál (alsó), Daczó István, id. Kovács Pál, ifj. Gligor Mihályné, ifj. Donát Andrásné 2—2 kupa és ifj. Gligor József 4 kupa árpa.

Fogadják a buzgó gyűjtők és a jótékony adakozók a kórház nevében leghálásabb köszönetünket.

K.-Vásárhelyt, 1885. decz. 22.

Szöcs József m. p.
polgármester, a kórház
igazgatója.

Kovács István m. p.
a kórházi igazgató-bizottság
jegyzője.

Felölös szerkesztők:

Ifj. Dobay János.

Sprencz György.

Kiadó tulajdonos:

Szabó Albert.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru-
és értéktőzsdén.

Április 28-án.

Magyar aranyárjadék 6%	—
Magyar aranyárjadék 4%	93.70
Magy. papírárjadék 5%	89.85
Magyar vasúti kölesén	144.—
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	95.50
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	121.—
M. keleti vasúti államköt. III.	104.—
Magyar földterhermentesítési kötvény	101.50
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	101.50
Temes-bánati földterherm. kötvény	101.—
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	101.—
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	100.55

Öltönyszövetek

csakis tartós juhgyapjuból középtermetű férfiak számára.

3.10 méter	4 frt 96 krért jó	juhgyapjuból,
egy	8 frt — krért jobb	„
öltönyre	10 frt — krért finom	„
	12 frt 40 krért egész finom	„

Utazó-plaidek (nagy kendők) darabonként 4 frttól 5, 8, 12 frtig. Kiváló finom öltönyöket, nadrágokat, felöltőket, kabát- és esőköpenyszöveteket, katonaposztót, abaposztót, egyenruha-posztót, kammgarn, cheviot, trico, női és teke-asztali, peruvien, dosking szöveteket ajánl

Alapított

STIKAROFKY JÁNOS

1866-ban.

gyári raktára BRÜNNBEN.

Minták bérmentve küldetnek; a szabómester uraknak minta-kártyák bérmentetlenül; postai utánvét melletti küldemények 10 frton felül bérmentesen.

Állandó posztó-raktárom van, mely több értéket képvisel 150,000 frtnál o. é., és így önként érhető, hogy nagy üzletemben sok 1—5 méter hosszú maradvány van s kénytelen vagyok az efféle maradványokat **magyar lezárástól előállítás árákon** elpazarolni. Minden értelmes ember be kell hogy lássa, miszerint ily rövid maradványokból **minták nem küldetők**; mert néhány száz minta-megrendelés folytán az efféle végekből semmi sem maradna, és így valóságos **esalás**, midőn némely posztós-cég maradvány-mintákat hirdet, mert ilyen esetekben a minta-levágások egész végekből és nem maradványokból történnek, s az ilyen eljárások czéljai könnyen is érthetők.

Nem tetsző **maradványok** felcserélte nek, vagy a pénz visszaadatik.

Levelek elfogadtatnak magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven.

13—20

Horvát-szlavon földterherment. kötv. 101.—	
Magyar szőlődézmá-váltási kötvény	96.50
Magyar nyereség-sorsjegy kölesén	114.50
Tiszasszabályozási és szegedi sorsjegy	117.50
Osztrák járadék papírban	80.75
Osztrák járadék ezüstben	81.25
Osztrák járadék aranyban	105.50
1860. államsorsjegyek	138.75
Osztrák-magyar bankrészvény	850.—
Magyar hitelbank-részvény	280.50
Osztrák hitelintézet-részvény	281.80
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.86
20 frankos arany	9.97
Német birodalmi márka	61.65
London (2 havi váltókért)	126.35

Végkiárulási hirdetés!

Közhirre teszem, miszerint az eddigi „BAZÁR“-üzletet teljesen átalakítani szándékozván, a még raktáron levő árukat május hó 1-ső napjától kezdve a szó szoros értelmében **féláron véglegesen kiárulom.**

Az új üzlet-helyiség a piaczori „Hankó“-féle házban van.

Tisztelettel
Fejér János.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudására hozni, miszerint

aranyműves-üzletemet.

mely 8 év óta Kézdi-Vásárhelyt, a piaczorin, (János István-féle épületben) volt, **folyó hó 24-én a néhai Szöcs Bálint-féle ugyanazon sorban levő házba** helyeztem át.

Midőn az eddig irántam tanúsított szíves bizalom- és pártfogásért úgy helybeli, mint vidéki t. vevőimnek köszönetet mondok, egyszersmind kérem jövőre is becses pártfogásukat. Igyekeznem fogok azt minden tekintetben megnyerni.

Elvállalok minden e szakba vágó megrendeléseket, ugyszintén javításokat is, s becserelek régi arany- s ezüst tárgyakat lehető legjobb árban.

Politzer Leopold,
aranyműves.